

عنوان مقاله:

اثر تعاملی «شفقت به خود» و نشخوار فکری بیماران افسرده در «درمان مبتنی بر شفقت»

محل انتشار:

دانشور پژوهشکی (نشریه پژوهشی پایه و بالینی)، دوره 21، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده‌گان:

فاطمه نوربالا - دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی

احمد برجعلی - گروه روان‌شناسی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی

امحمدعلی نوربالا - پیش‌روان‌نیی بیمارستان امام خمینی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: تاریخ روان‌شناسی سرشار از مفاهیمی است که در بی ارتقاء و بهبود روش‌های درمانی و سلامت روان می‌باشند. مدل درمانی مبتنی بر شفقت، برخواسته از مفهوم شفقت به خود در روان‌شناسی نوین می‌باشد. هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر شفقت بر افسردگی، اضطراب و نشخوار فکری بیماران افسرده با توجه به میزان اولیه خصیصه‌ی شفقت به خود در این بیماران می‌باشد. مواد و روش‌ها: این پژوهش از نوع تحقیقات آزمایشی پیش‌آزمون-پس آزمون با گروه کنترل م adul است. نوزده بیمار افسرده‌ی زن به شیوه‌ی نمونه‌گیری در دسترس از کلینیک روانپزشکی انتخاب و در دو گروه کنترل و آزمایش قرارگرفتند. گروه آزمایش در دوازده جلسه‌ی گروه درمانی مبتنی بر شفقت شرکت کردند. همه‌ی آزمودنی‌ها به پرسشنامه‌های افسردگی Bک، اضطراب، نشخوار فکری و شفقت به خود در سه مرحله‌ی پیش از شروع مداخله، جلسه‌ی پایانی و دو ماه بعد (جلسه‌ی پیگیری) پاسخ دادند. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها نیز از آزمون‌های تحلیل واریانس دوراهه و تی گروه‌های مستقل در قالب نرم افزار SPSS نسخه ۱۸ استفاده شد. نتایج: یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد اضطراب و افسردگی گروه آزمایش در مطالعه‌ی پیگیری کاهش معناداری یافت ($p < 0.05$). از دیگر نتایج این مطالعه اثر تعاملی معنادار مداخله و خصیصه‌ی شفقت به خود، بر روی میزان نشخوار فکری افراد می‌باشد. نتیجه‌گیری: براساس نتایج این مطالعه درمان مبتنی بر شفقت، درمان موثری بر روی افسردگی و اضطراب بیماران افسرده می‌باشد. هم‌چنین افرادی که از ابتدا خصیصه‌ی شفقت به خود آن‌ها بالاتر بوده، سود بیشتری از این مداخله کسب کرده و نشخوار فکری آن‌ها کاهش یافته است، درحالیکه شفقت به خود پایین منجر به افزایش نشخوار فکری افراد در طی این مداخله گردیده است.

کلمات کلیدی:

درمان مبتنی بر شفقت، شفقت به خود، افسردگی، اضطراب، نشخوار فکری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1800203>